

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **1/ A., akciová spoločnosť**, so sídlom S., reg. č. R., **2/ R.E.B.**, IČO: X., obaja zastúpení Mgr. P.M., advokátom, AK P.K.B. proti žalovanému: **E., s.r.o.**, so sídlom H.B., IČO: X., zast. JUDr. Ing. M.Ch., advokátom, AK B.S.B., **o ochrane proti nekalej súťaži a neoprávnenému použitiu ochrannej známky, vydanie predbežného opatrenia**, na dovolanie žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 4.6.2009, č. k. 1 Cob 352/2008-251, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolacie konanie **z a s t a v u j e**.
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo dňa 17.6.2008, č. k. 26 Cb 141/2005-204 zaviazal žalovaného na povinnosť zdržať sa používania označenia „D.“ ako súčasť svojho doménového mena; vykonať do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia všetky úkony potrebné na riadny prevod doménového mena „d.sk“ na žalobcu v 2/ rade vykonaním registrácie držiteľa/vlastníka domény u spoločnosti S., a.s., a to riadnym vyplnením tlačiva žiadosti o zmenu držiteľa domény zverejneného S., a.s., kde bude uvedená identifikácia žalobcu v 2/ rade (ID: X.) ako nového držiteľa/vlastníka domény a odovzdaním nového riadne vyplneného tlačiva žiadosti s úradne osvedčeným podpisom osoby oprávnenej konať v mene žalovaného žalobcovi v 2/ rade; ďalej nahradiť žalobcovi

v 1/ rade a 2/ rade trovy konania, každému po 11 733 Sk, k rukám právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zo dňa 4.6.2009 zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 17.6.2008, č. k. 26 Cb 141/2005-204 tak, že žalobu zamietol. Zároveň zaviazal žalobcov v 1/ a 2/ rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania v sume 679,84 Eur na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobcovia podali žalobu na ochranu proti nekalej súťaži a proti neoprávnenému použitiu ochrannej známky, a to z dôvodu, že žalovaný porušuje práva žalobcu v 1/ rade, ktorý je majiteľom ochrannej známky slovného označenia „D.“, chránenej v Slovenskej republike na základe medzinárodnej registrácie Svetovej organizácie duševného vlastníctva (WIPO) pod č. X.a X.. Žalovaný má registrované doménové meno www.d.sk, avšak ho používa bez právneho titulu. Podľa žalobcov žalovaný nepoctivo ťaží z rozlišovacej spôsobilosti a dobrého mena ochrannej známky „D.“ bez súhlasu majiteľa a teda koná v rozpore s dobrými mravmi hospodárskej súťaže, pričom jeho konanie je spôsobilé privodiť žalobcom ako súťažiteľom ujmu, preto ide o nekalosúťažné konanie. Žalovaný dôvodnosť žalobného návrhu spochybnil, pretože petit návrhu ide za hranice nekalosúťažnej, ako i známkovej ochrany. Odvolací súd po preskúmaní spisu dospel k záveru, že z vykonaných dôkazov nie je možné konštatovať, že žalovaný je so žalobcami v postavení súťažiteľov v hospodárskej súťaži. Ďalej sa podľa súdu nedá konštatovať, že žalovaný získal uvedené doménové meno, resp. jeho obnovenie, v rozpore s dobrými mravmi, keďže žalovaný doménu zaregistroval v čase, kedy bol legálnym dovozcom vozidiel značky D. a náhradných dielov, t. j. 1.10.2004. Registráciu síce obnovil až po skončení tejto činnosti (4.2.2005), avšak žalobcovia prejavili záujem o doménu až v septembri 2005, tzn. dost' veľký čas od obnovy domény. Odvolací súd mal teda za to, že ani konanie žalovaného pri obnove registrácie nemožno považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný sa nedopustil nekalosúťažného konania, pretože neboli kumulatívne splnené znaky nekalosúťažného konania v zmysle ust. §44 ods. 1 Obchodného zákonníka. Súd ďalej neskúmal, či boli naplnené znaky skutkových podstát nekalosúťažného konania podľa ust. § 45 až § 52 Obchodného zákonníka. Keďže žalovaný používanie doménového mena „D.“ zaregistroval predtým, ako žalobca v 1/ rade získal právo k ochrannej známke, odvolací súd vyslovil názor, že žalovaný sa nedopustil ani zneužitia ochrannej známky podľa ust. § 24 a nasl. zák. č. 55/1997 Z. z.

Žalobcovia v 1/ a 2/ rade podali proti rozsudku z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, včas dovolanie a navrhli napadnuté rozhodnutie zmeniť tak, že dovolací súd potvrdí rozsudok súdu prvého stupňa a žalovaného zaviazne na náhradu trov prvostupňového, odvolacieho a dovolacieho konania alebo napadnuté rozhodnutie zruší a vec vráti na ďalšie konanie. Vo svojom podaní sa žalobcovia zaoberali pojmami cybersquatting a hospodárska súťaž v širšom poňatí, pričom názor odvolacieho súdu, ktorý vychádza z úzkeho definovania konania v hospodárskej súťaži považujú za nesprávne právne posúdenie veci a z toho vyplývajúci nesprávny záver, že žalovaný nie je so žalobcami súťažiteľom v hospodárskej súťaži. Žalobcovia ďalej uviedli, že žalovaný síce v dobe prvotnej registrácie domény bol v dobrej viere, ale predĺžením registrácie a špekulatívnym ponúkaním domény za neprimeranú čiastku dobrú vieru stratil a zapríčinil protiprávny stav podobný, ako keď je držiteľ domény v zlej viere od začiatku. Preto jeho konanie možno kvalifikovať ako zabraňovaciu súťaž v zmysle generálnej klauzuly nekalej súťaže. Žalobcovia mali tiež za to, že práva z ochranných známk ako práva absolútne majú prednosť pred relatívnymi právami držiteľa doménového mena. Ochrana práva k doméne nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu a teda registrácia doménového mena nie je voči tretím osobám chránená právne, ale iba fakticky. Zároveň sú si žalobcovia vedomí, že majiteľ ochrannej známky nie je automaticky aj majiteľom domény. Po splnení podmienok, ustanovených v právnych predpisoch na ochranu ochranných známk a obchodných označení, musí právo k doméne ustúpiť absolútnym právam majiteľov označení.

V rámci dovolacieho konania vzal žalobca v 1/ a 2/ rade prostredníctvom právneho zástupcu listom zo dňa 19.11.2009 dovolanie v celom rozsahu späť. Späťvzatie dovolania zdôvodnil tým, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k uzavretiu dohody o urovnaní, v ktorej sa účastníci konania dohodli, že nebudú požadovať úhradu trov dovolacieho konania. Žalobcovia preto navrhli, aby súd rozhodol o trovách konania podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Zároveň žalobcovia požiadali v zmysle ust. § 11 ods. 3 a 4 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov o vrátenie zaplateného súdneho poplatku vo výške 656,37 Eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) preskúmal podanie a dospel k záveru, že sú splnené podmienky na zastavenie dovolacieho konania.

Podľa ust. § 243b ods. 5 O.s.p. ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne. Ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd konanie uznesením zastaví.

Podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Žalobca vzal počas dovolacieho konania svoje dovolanie späť celkom, preto dovolací súd v zmysle ust. § 243b ods. 5 O.s.p. dovolacie konanie zastavil.

O náhrade trov konania dovolací súd rozhodol v zmysle ust. § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

P o u ě n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nie je možné podať odvolanie.

V Bratislave 9. decembra 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.